

ren ikke blot har en sagkyndig Konsulent, men at den samme Mand ogsaa rejser rundt og paaser, at Loven bliver efterlevet, og hjælper alle dem, der ønske Fiskeriet ophjulpet, og som have Forstand paa disse Dele. Da jeg nok, uden at lægge mit Hoved alt for stærkt i Blød, kan gætte mig til, hvem der bliver Konsulent og tilsynsførende, kan jeg sige, at jeg for mit Vedkommende vilde betragte det som et udmærket heldigt Valg, om denne Mand kunde faa Lov til at gøre sit bedste for Udvikling af Ferskvandsfiskeriet ved at se det lidt efter i Sømmene.

Vi have i § 13 Bestemmelser om Overtrædelser og Straffene derfor, men der er noget, vi have glemt. Bøderne ere saamænd høje nok; de ere faktisk højere, end der kan være Tale om, at de kunne betales af de fleste af de Folk, som gøre sig skyldige i uberettiget Fiskeri. Men vi kunde, i Stedet for de høje Bøder eller som Supplement til en mindre Bøde, indføre noget, som er meget virksomere, og det er, at den Mand, som een Gang har gjort sig skyldig i ulovligt Fiskeri paa et eller andet Sted, fik et Forbud imod overhovedet at komme paa dette Vand. Hvad kan det nytte at dømme en Mand for ulovligt Fiskeri paa en Sø, naar man ser samme Mand Aar ud og Aar ind ligge med sin Baad der? Nu er han ikke mere Fisker paa Søen, nu er han f. Eks. Sivskærer for Lodsejerne. Men man vil dog indrømme mig, at en saadan Mand har Lejlighed til at drive Fiskeri, medens han tilsyneladende ligger der som Sivskærer; han er i alt Fald fristet dertil, og vi vide alle, at den, der en Gang har følt Fristelsen i sit Hjerte til Jagt og Fiskeri, vil drive det, hvor som helst der gives ham Lejlighed dertil, uden at spørge, om det er mere eller mindre lovligt, og om det passer de vedkommende Ejere. Jeg vil henlede Opmærksomheden herpaa, jeg synes, det er mere humant, og jeg synes, man vil gøre vedkommende mindre Fortræd blot ved at forbyde ham at komme paa Stedet end ved høje Bøder, eventuelt Afsoning. Saa vil man have Sikkerhed for, naar han ses der næste Gang, at han aldrig er der i lovligt, men altid i ulovligt Ærinde; saa vil han kunne vises bort og eventuelt mulkeres. Paa Jagtloven have vi noget lignende, som Skovejerne have faaet ind, og jeg tror, at det egentlig er den eneste rationelle Maade at beskytte sig paa imod noget saadant. Det er jo ikke altid, at Folk fiske eller skyde af Trang alene, men det er for at tilfredsstille en Lyst, og paa

den mest opfindsomme Maade ville de søge at tilfredsstille Lysten. Lad os derfor hellere se at holde dem borte derfra, saa er Fristelsen borte med det samme.

I § 17 staar der, at Loven træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidende. Det er en Bestemmelse, som jeg har lovet mig selv, at jeg vil have min Opmærksomhed henvendt paa, hver Gang jeg ser den i en Lov. Jeg vil lægge Folketinget paa Sinde, at vi ikke lade dette være den staaende Formel for en Lovs Ikrafttræden. Vi kunne komme til at se Eksempler paa, at en Lov paa denne Maade ikke kommer til at træde i Kraft før lange Tider efter, at den er vedtagen, og efter at Forholdene have vist, at der er Trang til, at den skulde træde ud i Livet. Lad os nævne en Dato, efter hvilken den skal træde i Kraft, og lad saa den Dato være saa langt fremme i Tiden, at baade Ministeren og Befolkningen kunne faa Tid til at indrette deres Sager derefter.

Jeg vil slutte disse faa og spredte Bemærkninger med at sige, at mig skal det være en Glæde at bidrage til, at der kommer et saa godt Resultat som muligt ud af den foreliggende Sag.

Johan Knudsen: Det foreliggende Lovforslag har, synes det mig, betydelige Fortrin fremfor den nugældende Lov, og i det hele og store kan jeg give det min Tilslutning. Det yder bedre Betingelser for, at Fiskeanglen kan lykkes, og det letter og opmuntrer til Oprettelsen af Regulatorer, hvad jeg tillægger stor Vægt. De nuværende Regulatorer, som vist ere meget faatallige, skulle jo stadfæstes af Amtet, medens Regulatorer efter det foreliggende Forslag skulle stadfæstes af Landbrugsministeren. Dette forekommer mig naturligt, og det vil medføre, at disse Regulatorer underkastes en Kontrol af den særlige tilsynsførende, der tillige skal være Konsulent. Tilsynet for Tiden har sikkert været meget lidet effektivt, og jeg tror, at en særlig tilsynsførende vil kunne gøre god Gavn baade ved at øve Kontrol og ved at yde sagkyndig Bistand ikke alene til Ministeriet, men ogsaa til private.

Som sagt, jeg tror, det er overmaade formaalstjenligt, at der oprettes Regulatorer. I Lovforslagets § 9 bestemmes det, at et saadant Regulativ kan betragtes som vedtaget, saafremt mindst $\frac{1}{3}$ af samtlige fiskeriberettigede er til Stede ved Mødet, og et Flertal af de mødende, der repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand, stemmer for Udkastet.